

DIALOG DIREKT #59

Moralisk upprustning

Kära vänner!

Jan Franzon inleder med lite reflektioner efter en begravning.

Begravning — vad är det?

Farväl!? Högtid!?

Central livserfarenhet!?

Påtvingat avbrott från det vardagliga!?

En utvärdering som borde kommit tidigare!?

När tacket får en ny inriktning!?

Utmaning utan ord!?

Det gamla talesättet "det är bara på bröllop och begravningar man träffas", verkar sannare idag än när det myntades. Lite genant att behöva erkänna detta faktum. Men väl genom den fasen öppnas hjärtat för alla kära återseenden. Med sin bortgång skapar den döde lite paradoxalt en förnyelseerfarenhet för de levande. Död och liv kommunicerar och samarbetar och ger människan maximalt.

När ett barn föds tillåter föräldrarna sina känslor att öppna dörrar och ta dem med på stigar till verkligheter som är lika närvarande som de ögat kan konstatera. Men tyvärr tillåts vardagens många krav att göra återbesök omöjliga. Livets djupa hemligheter har en del i dagens stökiga liv. Dödens portar öppnas inte bara för att välkomna en människa som är färdig med livet i den form vi uppfattar det. Genom öppningen ser vi ljus som tänder hopp till ett ännu bättre liv, men vi är inte redo. Så ett avsked är oundvikligt. Också här tillåter många av oss känslorna större frihet. Somliga överraskas av hur starka de är. Känslorna avvärpnar också. I avskedets stund fokuseras vårt eget liv. En tyst ordlös utmaning ger oss chansen att sätta en ny kurs.

Det är högtid. Vi klär oss lite annorlunda. Vissa saker blir inte så viktiga just nu. Somliga fylls med förväntan medan andra våndas. Ett drama utspelas, inom oss och runt omkring oss. Anledningarna till dagens händelse kan vara både många

och svåra. Vi står/sitter där hjälplösa. Från alla närvarande utstrålar det bästa vi har av omtanke, stöd, kärlek, vänskap, saknad, sorg, uppmuntran, hopp... Registret är ofantligt. Mitt i allt detta borrar sig en djup tacksamhet igenom. I vanliga fall riktas tacket som en uppmuntran till en medmänniska. Idag finns ingen mottagare. Trots det får jag säga TACK. Något läks. En begravning är nödvändig.

Jan Franzon.

Jerker Mila har nu flyttat från Hestra till Holland och Hester. Han skriver...

För trettifyra år sedan beslöt jag att söka leva för att Sverige som ett Guds folk skulle finna och leva ut sin bestämmelse i världen. Vad jag bestämt mig för var fortfarande levande för mig när jag kort därefter vände det som jag då uppfattade som Moralisk upprustning ryggen. Människor och vad de tyckte och tänkte hade till stor del fått ta Guds plats i mitt liv. Men mitt beslut, som ju var något helt emellan Gud och mig, ledde mig några år senare tillbaka till MRA-gemenskapen. Den och den uppgift den tagit på sig blev nu Guds personliga gåva till mig för att kunna leva ut mitt beslut. Sedan dess har jag alltid känt mig som representant för det svenska folk som Gud kallat och ha som uppgift att själv leva ut dess kallelse var jag än befunnit mig. Det må ha varit här hemma i Hestra eller i mitt skolarbete i Anderstorp, någonstans i Afrika eller i Väster- eller österled i Europa. Inte minst har det varit i Caux, där jag de sista åren fått tjäna världen som film- och videomaskinist. Kallelsen jag nu fått tillsammans med min holländska hustru Hester är bara en fortsättning och vidareutveckling av denna min kallelse som svensk. Annandag Påsk flyttar jag från Hestra och Sverige till Hesters hus på ...
BOEKENBURGLAAN 28, NL-2215 AD
VOORHOUT Holland. Tel 0252-21 06 57.

Voorhout ligger par mil norr om Haag. Det är inte

Månadens böneämne

- Caux-inbjudan går i dagarna ut till olika personer i Sverige. Må vi ledas till att inbjuda dem som borde vara i Caux, kanske någon som Gud har en stor ny uppgift för i samhället, eller någon som Gud har en ny plan för i den dagliga situationen. Kanske Gud visar dig någon av dessa personer.

så långt dit med svenska mått mätt. Välkomna att besöka oss där eller i det nya gemensamma hem vi hoppas så småningom kunna skapa oss någonstans i närheten. Kommer ni till Caux i sommar träffas vi med all sannolikhet där.

Jerker Mila

Att citera eller inte citera...

det är en fråga som Maria Moberger och jag har debatterat brevlades. När hon nyligen deltog i en konferens där bl.a upphovsrätten behandlades, började hon ifrågasätta om inte vissa av citaten i DD gick längre än vad lagen tillåter. Själv lånade jag en bok från biblioteket om Copyright för att studera vad som gäller. Man har i princip rätt att citera, men det finns vissa villkor. T.ex får det inte vara för långt och det måste ingå i ett sammanhang. Marias senaste brev går in på konkreta exempel.

Om Harry skriver en artikel och tar in tankar t.ex från Thomas Merton finns det naturligtvis inget att invända mot detta, bara det anges vem som citeras. Däremot ifrågasätter jag om man kan ta in okommenterad text, vilket jag uppfattar som "fristående".

För min del har jag också svårt att verkligen förstå sådan text. Då inte sammanhanget hos Merton framgår kan man knappast värdera vad Merton vill ha sagt, och eftersom Harry inte kommenterar texten har man ingen hjälp att ta till sig Harrys tankar genom Mertons text.

Tror att din tolkning att man kan ta in citat som understryker annat innehåll är OK och ger lagens mening.

Jag ställde frågor till Verbums representant med DD i tankarna. Formulerade mig som så — har jag rätt att skicka en kopia av en svensk psalm till en släkting med hälsningen att den här tror jag kan vara dig till hjälp. Svaret blev ett klart nej.

Om rättsläget verkar osäkert kanske det

snarare kan bli till hjälp för en utveckling av DD. De vänner som läst texter som betytt mycket kanske kan börja referera dem med egna kommentarer, vilket solklart är inom lagens ramar.

Maria Moberger

Tidigare i mars fick jag följande bön från Maria. Den kommer från midfastosöndagens högmässa i Malmbergets kyrka. Maria skriver att detta är ett exempel på den teologi som Ireneus av Lyons företräder, kyrkofadern som omnämndes i DD 56.

Gud vi tackar dig för att din Son kommit till oss som människa och blivit det bröd som ger oss liv. Tack för att han ger sig själv åt oss i nattvardens bröd och vin och att vi då får vara med i hans seger över ondska och död. Du som har skapat oss till din avbild och sanna människor, ge oss kraft att kämpa mot omänskliga förhållanden. När vi frestas av yttre och inre makter, hjälp oss att känna skillnad på dem och på din röst så att vi kan välja din väg.

Välsigna vår församling och dess arbete, gudstjänsterna och allt som görs till hjälp för människor. Ge oss vila i dig, trygghet i din förlåtelse och hopp om det eviga livet, så att vi kan rätt utföra våra uppgifter i kyrkan och samhället. Vi ber dig för kyrkan i vårt land, hjälp henne till enighet och till trohet mot din vilja som du har uppenbarat den. Till sist ber vi dig också för hela världen, för fred bland folken och skonsamhet mot miljön. I Jesu namn Amen.

Insänt av Maria Moberger

Vårsolen värmer. Stanna till och njut av den. Låt det nya livet spira i dig liksom i naturen runt omkring.

Antero